

udført. Jeg henstiller til det ærede Udvalg, om der ikke behøves en Redaktionsforandring for at faae dette udtrykt. Jeg ser ikke rettere end, at saaledes, som det nu er udtrykt — havde jeg bemærket det tidligere, havde jeg ogsaa tidligere gjort opmærksom paa det — er det kun Foreninger og Private, som baade blive undertastede Kommunens Tilsyn, og om hvilke Kommunen inderbetter, men det forekommer mig, at efter hvad den ærede Ordfører udtalte, saa ligger det lige saa nær, at Kommunerne ogsaa maa afgive Beretning om de Foretagender, som de selv have udført. Derjom den ny § 3 hindrede Finantsministeren i ogsaa paa anden Maade at føre Tilsyn, saa kunde jeg maaste have nogen Betænkelighed derved, men jeg tror ikke at feile i, at den ny § 3 paa ingen Maade udelukker et lignende Tilsyn fra Finantsministerens Side som det, der nu føres i Genhold til Loven af 16de April 1873 med et noget lignende Forhold, nemlig med den udbredte Byggefrihed for Selskaber, som ikke oppebarer mere end 4 pCt. Jeg betragter altsaa den ny § 3's Kontrol som supplerende den nuværende og ikke som bestemt til at træde i Stedet for den nuværende, og jeg tror ikke at feile i, at det ogsaa er det ærede Udvalgs Mening, men jeg har kun udtrykkelig villet udtale det her, for at der ikke skal være Tvivl i saa Henseende.

B. Holm: Den ærede Ordfører sagde, at Udvalget ikke uden betydelige Ofre kunde gaa med til Forslaget i dets nuværende Skikkelse, og den ærede Ordfører for Mindretallet har derefter erkendt, at der fra Flertallets Side er bragt saadanne Dre. Det ærede Medlem vil sikkert kunne forstaa, at det end ydermere har kostet mig Overvindelse at gaa med til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, da Noget af det, som jeg som Arbejderrepræsentant sætter mest Pris paa i Lovforslaget, er kommet til at gaa ud af det ved den Redaktion, ved de Ændringer, som nu ere foretagne i Lovforslaget. Naar jeg ikke desto mindre til Trods for disse gennemgaaende Ændringer i Lovforslaget er gaaet med dertil, har jeg to forskjellige Grunde dertil, som jeg her kortelig vil fremsføre. Den første Grund, som selvfølgelig er Hovedgrunden, er den, at jeg haaber, at hvis dette Lovforslag bliver til Lov, skal det lykkes ved Hjælp deraf at skabe ikke saa ganske lidt nyttigt Arbejde ikke alene her i Hovedstaden, men ogsaa paa andre Steder omkring i Landet, hvorved det vil bidrage til at forbedre Arbejdernes trykkede Forhold. Der er imidlertid en Ting, som man under dette Lovforslags Behandling

navnlig i det andet Thing har høstet Erfaring af, og det er det, at naar der fra Oppositionens Side kommer Forslag frem om at skabe Arbejde for at afhjælpe Arbeidsløsheden, har man her faaet et ret artigt Exempel paa, hvor mange Indvendinger der fra Høires Side kan komme med Hensyn til at sætte disse Arbejder i Værk. Der har været taarnhøje Indvendinger mod dette Lovforslag. Man har sagt, der var ingen Plan deri, det kunde ikke gennemføres i nogen som helst nær Fremtid, og at det aldeles ikke kunde bidrage til at afhjælpe den forhaandenværende Arbeidsløshed og deraf følgende Nød. Man har under Forhandlingen af dette Lovforslag søgt at godtgjøre, at det ikke nyttede at fremkomme med Forslag om Arbejde, om at afhjælpe Arbeidsløsheden og den deraf følgende Nød i Diebliffet. Det er ret betegnende, at man har faaet disse Ting frem fra Høires Side under Behandlingen af dette Lovforslag. Det er ret betegnende for de Herrers Standpunkt. Naar vi have talt om det specielle Forslag, som har foreligget om at afhjælpe den ved Arbeidsløsheden fremkaldte Nød, da har man fra Høires Side været fuldt paa det Rene med, at naar man blot skaffede Arbejde, saa forsvandt Nøden. Det var ikke Gave, Arbejderne vilde have, ikke Hjælp fra Statskassen — det var slet ikke den Slags Ting — nei, det var blot Arbejde, og naar man blot vilde gaa ind paa de af Regjeringen foreslaaede Arbejder — men det var jo Stumper Finantlov, og derfor vilde Folkethinget ikke gaa ind derpaa — saa vilde Nøden være afhjulpen. Man har stillet sig paa et andet Standpunkt i denne Sag, end da vi behandlede Arbeidsløshedsloven. Jeg mener, naar den Slags Ting ere under Forhandling, saa stiller man sig under en Sag paa eet Standpunkt og under en anden Egg paa et fuldstændig modsat. Ikke desto mindre, da jeg altid, selv i Lovforslaget om at afhjælpe den ved Arbeidsløsheden fremkaldte Nød, har været med til at bevilge Laan til Kommuner for at gennemføre Arbejder og viist, at jeg til enhver Tid har været villig til at bevilge Penge til godt og nyttigt Arbejde, vil jeg selvfølgelig ogsaa være med til at stemme for Lovforslaget om at skaffe godt og nyttigt Arbejde ved dette Lovforslag, og det er naturligvis glædeligt, at man ogsaa fra Høires Side vil skabe Arbejde paa den Maade.

Jeg kan af den Grund gaa med til at stemme for Lovforslaget, men der er en anden Grund, af hvilken jeg ogsaa er bleven i betydelig Grad frittet til at gaa med til Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, og det